

ANSAMBEL JARICA
Glasba: Rudi POLJANŠEK
Besedilo: Franci SMREKAR
Ženski vokal: Marinka FRIDRIH
Krilovka: Miha SOTOŠEK
Recital: Jure SEŠEK

LE ZAKAJ SLOVO JE GODEC VZEL

*Le zakaj slovo je godec vzел,
pa tako je srečen bil, vesel.*

Že kot deček ves zvedav
je harmoniko igral,
si prepeval pesmice,
ki so božale srce.
Tam, kjer pohorski je Kot,
stopal je na znano pot,
pesem vsem ljudem je dal,
ko je godec sam postal.

A utihnil je napev,
le zakaj slovo je vzел,
v kotu tam harmonika
čaka nanj osamljena.
Sredi večnih nam livad,
kjer ni sonca, kjer je hlad,
on prav mirno, tiho spi,
zanj pomlad več ne cveti.

Nič več pesem ne zveni,
le spomin še nanj živi,
mu prerano v slovo
R: zvon zapel je nalahno.
Je odšel v večni raj
in ne bo ga več nazaj,
tam pod vznožjem Pohorja
tihi dom ima.

Bil je glasbi ves predan,
vselej veder, nasmejan,
rad je z vsakim pokramljal,
stisnil mu roko v pozdrav.
Kot ljubeča, topla dlan,
pesem godca s Pohorja
nas je božala vsak dan,
podarjena iz srca.

R: Nič več pesem ne zveni,
le spomin še nanj živi,...

Recitacija:
*Njegov napev je segel do srca globin,
ostal za vselej nanj bo lep spomin.*